

[Formanden]

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til arbejdsministeren [om, hvilke aktiviteter regeringen agter at iværksætte i forbindelse med, at år 1992 er valgt som europæisk arbejdsmiljøår].

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 91).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1992.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 1/10 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Lykketoft (S):**

Socialdemokratiet ønsker at komme i en situation, hvor vi med god samvittighed kan stemme for indholdet af finansloven for 1992, og til den ende vil vi energisk og konstruktivt deltage i forhandlinger om at ændre på finanslovsforslaget.

Vi har tre hovedsynspunkter:

En række nedskæringer over for i forvejen udsatte befolkningsgrupper skal fjernes fra forslaget.

Der skal ske en væsentlig større indsats for at vende den triste beskæftigelsesudvikling, hvor vi nu tæller 306.000 arbejdsløse.

Underskuddet skal ned. Det er meget foruroligende, at vi nu fra den sidste budgetoversigt ved, at underskuddet i indeværende år bliver endnu større, end man sidst regnede med, nemlig i nærheden af 38 mia. kr., og at regeringen forudsætter, at vi også næste år vil få et

underskud, der er væsentligt over 30 mia. kr., og det bygger endda på de forholdsvis optimistiske forudsætninger om beskæftigelsesudviklingen, som finansministeren netop har fremlagt.

Jeg tror, det er meget vigtigt at gøre sig klart, at der er en uadskillelig sammenhæng mellem utilfredsstillende beskæftigelsesudvikling og et alt for stort underskud. Man kan lave alle de analyser af opdriften i de offentlige udgifter, det skal være; de vil alle få det samme klare resultat, nemlig at hovedårsagen i disse år er, at flere mennesker ikke kan få lov til at arbejde, at flere mennesker bliver forsørgt over de offentlige budgetter, og at der ikke er andre acceptable og effektive muligheder for at få underskuddet ned end foranstaltninger, der kan få den samlede beskæftigelse og ikke mindst den i det private erhvervsliv til at vokse, for det, der klart fremgår af finansministerens forslag, er, at de offentlige driftsudgifter er under kontrol; der er ikke tale om ødselhed eller mangel på kontrol med standarder osv. i de statslige budgetter.

Antallet af offentligt ansatte vil falde en lille smule. Jeg ved ikke, om det er udtryk for nogen stor klogskab, at man direkte arbejder for, at der netto skal falde et par tusinde stillinger væk; det tror jeg ikke det er, men det korte af det lange er, at det ikke er nogen serviceexplosion, vi står over for, at det ikke er nogen voldsom vækst i bureaukratiet, og at det ikke skyldes nogen mangel på omtanke med hensyn til, om man nu gør tingene billigt og effektivt.

Vi er alle sammen optaget af sammen med finansministeren og regeringen til enhver tid yderligere at fremme en proces, der kan skabe en moderne, effektiv offentlig sektor, hvor man hele tiden presses for at spørge, hvornår det er muligt ved systemændringer, anden organisation, aktiv medvirken af de ansatte eller større inddragelse af brugerne at få tingene gjort både bedre og billigere. Det er vi med på. Der er ikke nogen politiske skillelinjer, der forhindrer, at vi fortsætter den proces, men det er ikke mangel på en indsats her, der gør, at de offentlige udgifter stiger. Det er mangel på en indsats for beskæftigelsen og mangel på fremdrift i erhvervslivet, der medfører, at de offentlige udgifter stiger.

Hvad skal man så gøre ved det? Hvordan skal man reagere på, at stadig flere mennesker